ECLI:LV:RAT:2022:1201.1A33021321.5.S
Lietas Nr.1A33021321
Lietvedības Nr.104AA-0026-22/8

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 1.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Ieva Kulagina,
tiesnese Daiga Kalniņa,
tiesnese Daina Treija
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu saistībā ar /pers. A/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2022.gada 19.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersonas (turpmāk arī – iestāde) 2020.gada 27.augusta lēmumu numur 11-VDI-121-2020-838 izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

Lēmumā norādīts, ka, pamatojoties uz /pers. A/ iesniegumu, Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersona pret Rīgas pašvaldības SIA "/Nosaukums/" uzsāka administratīvā pārkāpuma lietvedību par iespējamu Darba likuma 7.panta, 68.panta pirmās daļas, 69.panta ceturtās daļas, 71.panta, 74.panta sestās daļas un 149.panta piektās daļas pārkāpumu.

Ievērojot pārbaudes laikā konstatēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 275.panta pirmās daļas 2.punktu, 215.^{3}pantu nolemts izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

[2] Nepiekrītot iestādes 2020.gada 27.augusta lēmumam, /pers. A/ to 2020.gada 12.novembrī pārsūdzēja iestādes direktorei.

[3] Ar Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 14.decembra lēmumu atstāts negrozīts Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 27.augusta lēmums numur 11-VDI-121-2020-838 un /pers. A/ sūdzība noraidīta.

[4] Par šo lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību Rīgas rajona tiesā.

[5] Ar Rīgas rajona tiesas 2022.gada 19.maija spriedumu Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 14.decembra lēmums numur 11-VDI-121-2020-838 atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

[6] Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt Rīgas rajona tiesas 2022.gada 19.maija spriedumu un izskatīt jautājumu pēc būtības, atzīstot Rīgas pašvaldības SIA "/Nosaukums/" izdarītos administratīvos pārkāpumus.

[6.1] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 27.augusta lēmumā par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā konstatēts, ka Rīgas pašvaldības SIA "/Nosaukums/", aprēķinot virsstundas /pers. A/ III kvartālā nav ņēmusi vērā trīs atpūtas dienas, tādējādi pārkāpjot Darba likuma 68.panta pirmo daļu, 136.pantu un 137.panta pirmo daļu. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, neuzliekot SIA sodu par šo pārkāpumu, SIA nerodas pienākums novērst šo pārkāpumu, līdz ar to /pers. A/ joprojām nav saņēmis samaksu par 24 virsstundām.

[6.2] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka SIA pārkāpa Darba likuma 69.panta ceturtās daļas nosacījumus, jo noteikto darba samaksu par atvaļinājuma periodu no 2019.gada 1.oktobra līdz 2019.gada 28.oktobrim saņēma tikai 2019.gada 10.oktobrī.

[6.3] Sūdzības iesniedzēja ieskatā Valsts darba inspekcijas amatpersona prettiesiski atstāja negrozītu Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 27.augusta lēmumu un nepareizi novērtēja apstākli, ka /pers. A/ jau sākotnējo iesniegumu par lēmuma pārsūdzēšanu ir iesniedzis pēc noilguma iestāšanās administratīvā pārkāpuma lietā.

[6.4] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņa tiesības ir aizskartas ar to, ka Valsts darba inspekcijas amatpersona nav izpildījusi savu apņemšanos veikt SIA administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma tiesiskuma un likumības pārbaudi, vienlaicīgi pārliecinoties, vai Rīgas reģionālā Valsts darba inspekcija ir veikusi visas nepieciešamās darbības /pers. A/ tiesību un tiesisko interešu aizsardzībai.

[6.5] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka amatpersona, apzinoties, ka dokumentā ietvertā informācija nav patiesa, tātad ir viltota, jo iepriekš tajā pašā dokumentā ir norādīts, ka konstatēti vismaz divi pārkāpumi, pieņemot sākotnējo lēmumu, atbrīvoja SIA no pienākuma izbeigt administratīvo pārkāpumu un izmaksāt neaprēķināto darba samaksu, kā rezultātā amatpersona liedza /pers. A/ tiesības saņemt godīgi nopelnīto darba samaksu, tai skaitā, piemaksu par virsstundu darbu un saņemt morālu gandarījumu.

[7] Rīgas apgabaltiesā saņemti Rīgas pašvaldības SIA "/Nosaukums/" paskaidrojumi par apelācijas sūdzību, kuros norādīts, ka /pers. A/ iesniegto apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

[8] Tiesā saņemti Valsts darba inspekcijas paskaidrojumi par apelācijas sūdzību, kuros norādīts, ka /pers. A/ iesniegto apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

Paskaidrojumos norādīts, ka /pers. A/ bija informēts par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu par SIA iespējamajiem darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpumiem, kā arī sākotnējā iesnieguma un iesniegumu izskatīšanas gaitu jau Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas 2019.gada 8.novembra starpatbildē numur 2019-11-07/8972, taču līdz sākotnējā lēmuma pieņemšanai viņš nebija vērsies Rīgas reģionālajā Valsts darba inspekcijā ar lūgumu piešķirt viņam cietušā statusu. Cietušā statuss /pers. A/ piešķirts ar Valsts darba inspekcijas 2020.gada 29.oktobra lēmumu numur 2020-05-05/2020.

Valsts darba inspekcijas 2020.gada 29.oktobra lēmumā numur 2020-05-05/2020 netika vērtēts sākotnējais lēmums un netika veiktas citas darbības administratīvā pārkāpuma lietvedībā /pers. A/ 2020.gada 15.oktobra sūdzībā konstatēto trūkumu dēļ. Tādējādi šā

lēmuma pieņemšanas brīdī netika konstatēts, ka ir iestājies administratīvā pārkāpuma lietvedību nepieļaujošs apstāklis – kopš administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanas ir pagājuši vairāk kā deviņi mēneši un nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, ievērojot Rīgas pašvaldības SIA "/Nosaukums/" un Valsts darba inspekcijas rakstveida paskaidrojumus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. A/ apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Rīgas rajona tiesas 2022.gada 19.maija spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts.

[10] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma, kas stājās spēkā 2020.gada 1.jūlijā, 4.panta ceturto daļu administratīvā pārkāpuma procesa kārtību nosaka tā procesuālo tiesību norma, kura ir spēkā procesuālās darbības izdarīšanas brīdī. Savukārt šā likuma pārejas noteikumu 2.punkts noteic, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Ievērojot minēto un ņemot vērā, ka lietvedība pirmās instances tiesā tika ierosināta pēc Administratīvās atbildības likuma spēkā stāšanās dienas (2020.gada 1.jūlijā), tiesa šīs lietas izskatīšanā apelācijas instances tiesā vadās no Administratīvās atbildības likuma normām, pārbaudot Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa normu ievērošanu.

[11] Krimināllietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi pirmās instances tiesas spriedumā ietvertos argumentus kopsakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzībā norādīto, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, kā arī pietiekami motivēts, tajā ir sniegts izvērtējums lietā piemērojamajām tiesību normām, sprieduma motivācijā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, pamatoti konstatējot, ka iestādes amatpersonas 2020.gada 14.decembra lēmums atstājams negrozīts.

Apelācijas instances tiesa atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 246.panta ceturtajai daļai pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un to neatkārto.

[12] Pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka 2020.gada 27.augustā Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersona pieņēma lēmumu par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

Lēmumā norādīts, ka, pamatojoties uz /pers. A/ iesniegumā norādīto informāciju, tika uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība pret Rīgas pašvaldības SIA "/Nosaukums/" par iespējamu Darba likuma 7.panta, 68.panta pirmās daļas, 69.panta ceturtās daļas, 71.panta, 74.panta sestās daļas un 149.panta piektās daļas pārkāpumu. Dokumentu pārbaudes laikā konstatēts, ka SIA, aprēķinot darba samaksu, sabiedriskā transporta vadītājiem piemēro vienādus noteikumus, tādējādi nav pamata uzskatīt, ka tieši pret /pers. A/ vērsta nevienlīdzīga attieksme. Tāpat pārbaudes laikā netika konstatēts, ka SIA piemērotā aprēķina metode, 2019.gadā izmaksājot /pers. A/ darba samaksu, apmaksājot darbu svētku un nakts stundās, būtu nelabvēlīga. Pārbaudes rezultātā konstatēts, ka atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 275.panta pirmās daļas 2.punktam un 215.^{3}pantam ir pamats izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Ar Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 14.decembra lēmumu atstāts negrozīts Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 27.augusta lēmums par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā. Lēmums citstarp pamatots ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta ceturto daļu.

[13] Rīgas apgabaltiesas ieskatā nav pamatots /pers. A/ apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka Valsts darba inspekcija prettiesiski atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu, jo nepareizi novērtēja apstākli, ka /pers. A/ jau sākotnējo iesniegumu par lēmuma pārsūdzēšanu ir iesniedzis pēc noilguma iestāšanās administratīvā pārkāpuma lietā.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta ceturtajai daļai lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu. Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

No lietas materiāliem redzams, ka ar 2020.gada 10.janvāra Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersonas sastādīto aktu par konstatētajiem faktiem uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, pamatojoties uz /pers. A/ sniegto informāciju (lietas 1.sējuma 108.lapa).

Savukārt Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 14.decembra lēmumā konstatēts administratīvā pārkāpuma lietvedību nepieļaujošs apstāklis, jo kopš administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanas ir pagājuši vairāk kā deviņi mēneši un nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu. Lēmumā norādīts, ka, ievērojot to, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā uzsākta 2020.gada 10.janvārī, lēmumu par soda piemērošanu Rīgas pašvaldības SIA "/Nosaukums/" varēja pieņemt līdz 2020.gada 10.oktobrim.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 27.augusta lēmumu pārsūdzēja 2020.gada 12.novembrī (lietas 2.sējuma 138. – 139.lapa).

Krimināllietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajam, ka Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 14.decembra lēmums ir tiesisks un pamatots, lēmumā ir pareizi piemērotas materiālās un procesuālās tiesību normas, ir pareizi konstatēti lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi. Tiesa pamatoti atstāja negrozītu Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2020.gada 14.decembra lēmumu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīja.

[14] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 90.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

Rīgas apgabaltiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secina, ka pirmās instances tiesa, pretēji sūdzībā norādītajam, pareizi un pamatoti novērtēja lietā esošos pierādījumus un konkrētos lietas apstākļus, tie ir pietiekami un pierāda Rīgas pašvaldības SIA "/Nosaukums/" izdarītā pārkāpuma neesību, kam pirmās instances tiesa sniegusi motivētu juridisko novērtējumu. Pārējie sūdzībā norādītie apstākļi nav attiecināmi uz pareiza nolēmuma pieņemšanu izskatāmajā lietā. Turklāt apelācijas instances tiesa norāda, ka apstāklis, ka sūdzības iesniedzēja subjektīvais viedoklis atšķiras no pirmās instances tiesas sniegtā vērtējuma, konkrētajā gadījumā nevar būt par pamatu Rīgas rajona tiesas 2022.gada 19.maija sprieduma atcelšanai.

[15] Rīgas apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums atzīstams par likumīgu un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmās daļas 1.punktu, 247.pantu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas rajona tiesas 2022.gada 19.maija spriedumu, bet /pers. A/ apelācijas sūdzību noraidīt.
Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente Ieva Kulagina

Tiesnese Daiga Kalniņa

Tiesnese Daina Treija